

פרשתון כפר אדומים
ט"ו באדר א' תשע"א
פרשת כי תשא - פורים קטן

הריחוק והקירוב

כמה פעמים כתלמידים בכיתה (או כילדים במשפחה) אתם שואלים: "אולי תיתן לנו צ'אנס אחרון???" זה נשמע מוכר? כיתה שהתנהגה שלא כראוי והמורה מציגים לה תגובה למעשיה הלא טובים, מיד משגרת כמה לבוא ולהפיל את תלונת הכיתה בפני המורה. לרוב הוא שאמנם טעו ושגו פעם אחת, דרכם הרעה ברוב המקרים מגיב המורה (או ההורה)? זה וכיצד

כבר תלוי שבטוחים שעמדה קשוחה התלמידים שיש תגובה למעשיהם והם חייבים לחשוב לפני שהם מבצעים את המעשים שלהם. יש מורים אחרים ש עונשים אלא מרצונם הטוב, ולכן אולי פה לטובת "חזרה בתשובה" של הכיתה וכמובן השאלה האחרונה...האם הכיתה להינצל מהתגובה (עונש) של המורה היה רק כדי שלא ייענשו, או האם הוא היה "לשמה" - באמת להשתפר? האם הכיתה תקבל על עצמה להשתנות

בפרשת כי תשא בני ישראל חוטאים. בהתחלה היא חריפה מאד, הוא מתכוון להשמיד את העם כולו ולהתחיל עם חדש ממש רבנו. בלשון המעטה המורה מתכנן "תגובה קשה". מי הוא "נציג הכיתה" שבא ליפול ולהתחנן לפני המורה? כמובן, משה רבנו. נקודה חשובה אצל משה היא שאף אחד לא מבקש ממש לעשות את זה. כמנהיג העם הוא מיד מכיר מהי אחריותו. כידוע הוא אומר לה' שאם ה' רוצה להשמיד את עם ישראל, אז שיתחיל ממנו - אין לו שום רצון להיות מנהיג של עם אחר. נעבור עכשיו לעיין בתגובות ה' לבקשה. תשובת ה' היא מורכבת בסיפור הזה המורה (ה') בוחר להתרחק מהעם אבל ללמד אותם כיצד להתקרב אליו בחזרה. ברצף של פעולות ה' מנתק את הקשר עם העם ברמה מסוימת: הוא אומר למשה להוציא את אוהל מועד מחוץ למחנה. ה' נותן למשה לוחות שניים, אבל הפעם אף אחד לא מתקרב אל ההר בזמן נתינת הלוחות. בתוך התגובות של ה' יש תגובה אחת חיובית. כתוצאה מכל המעשה הזה משה מתקשר שהוא רוצה "להכיר" את ה', אולי הכוונה להבין את דרכי ה'. כתגובה לכך ה' מלמד את משה את י"ג מידות הרחמים. המידות האלה מגלות את הצד של ה' שהוא "רחום, חנון, רב חסד..." לפי חז"ל ה' אמר למשה שבכל פעם שבני ישראל יחטאו, אם הם יבואו לפניו ויגידו את הסדר הזה, הוא יסלח להם. עם כל הריחוק שה' הכניס בינו לבין העם, הוא השאיר דלת פתוחה איזה סוג של מורה אנו רואים

חז"ל יש קשיחות - ה' קובע

חידות השבוע

כיתות א-ב

תוך יומיים עברנו שינויים חדים ומהירים בהתחלה היינו עגילים ונזמים ואז נזרקנו לאש וכולם מסביבנו רוקדים ושמים בסוף לעפר אנו נטחנים והעם ממנו! מה מדבר? הסבירו כל שלב בסיפור! על פי החידה

כיתות ג-ה

לפני ארבעים יום שמענו מפי הגבורה איסור מוחלט וגמור לעבוד עבודה זרה חולפים רק ארבעים יום וכבר הם בונים?!?! לעצמם פסלים אבל האם באמת כוונתם היא עבודת אלילים? מה הייתה כוונת העם בבניית העגל? כאל או כמנהיג? מצאו רמזים לשניהם בפסוקים

כיתות ו-ז

בפרק ה' בספר במדבר אנו פותחים שם מתייחסת התורה לבעיות לא פשוטות בחיי הנישואין שימו לב - מה עושה האישה במים? המאריים?

ובפרשה שלנו במה משקה משה את העם הבוגדים? איזה דמיון קיים בין שני הסיפורים? מה זה מלמד אותנו על ייחסי ה' ועם ישראל בפרשת השבוע

דיון לשולחן שבת

בפרשה זו משה רבנו עושה אחד מהמעשים הקשים ביותר בהיותו נביא ה' וגם מנהיג של עם ישראל: הוא שובר את לוחות הברית. יש גישות ופרשנויות שונות ביחס למעשה זה. לפי קריאה ישירה של הפסוקים נראה לנו שמשה פעל מתוך כעס כפי שכתוב: "ויחר אף משה". אבל אולי הכעס הזה היה מתוכנן? יש פרשנים אחרים שמסבירים שמשה פתאום נתפס בחולשה. הוא היה כל-כך מבוהל לראות את העגל שהכובד של הלוחות פתאום היה יותר מדי והם נפלו מידיו. הסבר נוסף הוא שמשה פעל בכוונה כדי להגן על עם ישראל. לפי הסבר זה, משה חשב שאם אין לוחות הברית, אז אין 'חזקה' שעל פיו ה' יכול להאשים ולהעניש את בני ישראל על מעשיהם. ומה דעתכם? מדוע משה עשה את המעשה הכל-כך חמור הזה ולסיום, יש אפילו מדרש שעל פיו ה' אמר למשה: "ישר כוחך ששברת את הלוחות!"

לדעתכם, לאיזה כיוון פונה המדרש?

מדפסת ליזר של ה' / אורינות באורייתא

המורה הציגה את דרישותיה לחיבור הבא: שמירה על כללי דקדוק, אוצר מלים מגוון וכתוב ברור. תלמיד אחד הצביע ושאל: "האם אפשר להדפיס את החיבור?" המורה ענתה בחיוב והוסיפה, "אפשר בכתב או מודפס או באבן." הילדים צחקו והשיעור המשיך.

בימים קדמונים, לפני המצאת הנייר, כל התלמידים היו חייבים לחרוט את חיבוריהם באבן. אפילו מלך שרצה לפרסם חוקים היה חורט אותם באבנים.

שהאבן תישאר כזיכרון לנצח. הכנת הלוחות השניים מת התורה מספרת לנו על כתובים. והלוחות מעשה א

שמופיע כאן הלוחות הראש

הלוחות הראשונים: "לוחות כתובים משני עבריהם מזה ומזה הם והמכתב מכתב א-לוקים...חרות על הלוחות" (לב:טו-טז). כפי

ם במעשיהם. (אתם חושבים שלה' היה כתיב-יד הירא?)

ובים

ת האות בכל עובי

האבן) עמד ללא חיבור לשאר הלוח. על פי נס זה החכמים לימדו שבעצם האותיות החזיקו את האבן ולא שהאבן החזיקה את האותיות. כהמשך לתיאור ניסי זה, יש מדרש נוסף שמספר שכאשר משה ירד עם הלוחות וראה את העגל, האותיות על הלוחות פרחו באויר ועזבו את הלוחות, ופתאום הלוחות עצמם היו כל-כך כבדים שמשה לא הצליח להחזיק אותם והם נפלו.

?מה, לדעתכם, מדרשים אלו מלמדים אותנו על כוחן של מלים?

בלוחות השניים אנו לא שומעים על מעשה ניסים. הלוחות הראשונים היו 'מעשה א-לוקי' (לפי פרקי אבות ה:ו הם אפילו נבראו בבין המשמות של יום השישי בימי בראשית), אבל משה פסל את השניים. חז"ל גם לא מספרים בהם מעשה ניסים. מדוע לדעתכם יש הבדל כל-כך בולט בין הא-לוקיות של הראשונים לבין האנושיות של השניים? ולחיבור הבא, ??כולם מוכנים לחרוט

פורים קטן

?סליחה?? מה זה?? מה חג זה מציין? נצחון קטן? או נצחון מול אויב קטן? אולי שמתחפשים בתחפושת קטנה כידוע השנה היא שנה מעוברת. בשנה זו יש שני חודשי אדר בלוח השנה. נשאלת השאלה, אם כן, מתי נחוג את פורים? בתלמוד יש דיון ארוך האם לקיים פורים באדר הראשון, השני או אולי בשניהם. היום אנו חוגגים את פורים באדר השני. הסיבה לכך היא כדי לסמוך גאולה לגאולה. כלומר כדי שחג פורים יהיה כמה שיותר קרוב לפסח. מקרבה זו נוכל ללמוד על משמעות של גאולה

ובכל זאת... חז"ל / ט"ו אדר א' לא יצאו מקופחים אנו מציינים את הימים כ"פורים קטן". אין לימים אלה משמעות מיוחדת... מחננו בתפילה. אבל יש כמובן תירוץ טוב לפתוח בטעימות של אזני המן הראשונים של העונה.

למה!!! יצאנו אדר, מרבין בשמחה

מי הם המדברים?
את מה הם מתארים?
מה עונה השני?

